JUDECĂTORIA
ORHEI

Republica Moldova, MD-3505, mun. Orhei, str. Vasile Mahu, nr.135
email: jor@justice.md, Tel. +373 (235) 20 437, Fax. + 373 (235) 20 736
https://jor.instante.justice.md/

dosarul nr.3CA-80/2026 /2-26099110-38-3-04082026/

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

7 septembrie 2026 mun. Orhei

Judecătoria Orhei, sediul Central,

Judecătorul, Alina Balan, (unipersonal), a examinat în baza materialelor anexate la dosar, în procedură scrisă, în ordinea contenciosului administrativ, cauza la cererea de chemare în judecată depusă de Jurcov Anatolii către Administrația Penitenciarului nr.17-Rezina cu privire la obligarea Penitenciarul nr.17-Rezina să furnizeze informația de interes public la cererile depuse de Jurcov Anatolii la 14.07.2026 cu numărul de înregistrare *****, și cererea cu numărul de înregistrare*****.

c o n s t a t ă:

1. La data de 4 august 2026, reclamantul Jurcov Anatolii a depus cerere de chemare în judecată împotriva Administrației Penitenciarului nr.17-Rezina invocând încălcarea dreptului de acces la informație.

2. În motivarea acțiunii reclamantul indică că, partea pârâtă prin acțiunile sale, îi îngrădește dreptul său fundamental de a avea acces la informații privind calitatea produselor alimentare, precum și de a obține copii ale certificatelor care confirmă că produsele pe care le consumă sunt de calitate.

3. Susține că, a solicitat informația privind certificatul de calitate pentru cartofi, însă a fost obligat să achite pentru copia informației care prezintă interes

public, astfel consideră că i-a fost îngrădit accesul la informație, ceea ce consideră că este o încălcare a drepturilor sale fundamentale.

4. Menționează că, partea pârâtă refuzându-i să acordare informației accesibile publicului, ascunde produsele alimentare alterate, cu termenul de valabilitate expirat sau de calitate necorespunzătoare, ceea ce prezintă un risc de cauzare în masă a prejudiciului sănătății și vieții deținuților. Indică că, certificatele, controlul calității, precum și pentru a nu exista substituiri după denumire și calitate, așa cum se face în Penitenciarul nr. 17 Rezina, certificatul pentru carne de vită și carne de porc la prețul de 120 lei și 90 lei, iar în realitate se eliberează aripi sau pulpe de pui la prețul de 30-35 lei.

5. A invocat că cartofii, conform Hotărârii Guvernului nr.228 din 26.03.2024, Anexa 2, se menționează: „Cartofii din recolta de toamnă sunt valabili pentru consum în perioada de la 31 octombrie până la 31 mai", sunt indicate 243 de zile în care din aceștia se poate prepara hrana, deoarece în cartofi se formează solanina, care este extrem de toxică și, în cazul acumulării, duce la boli oncologice și boli grave.

6. Susține că, în cadrul Penitenciarul nr.17 Rezina, din acești cartofi de toamnă, recoltați în septembrie 2025, s-a continuat prepararea hranei pe tot parcursul lunii iunie și până la sfârșitul lunii iulie și chiar și în prezent încearcă să amestece cartofii de toamnă cu cartofii noi. Consideră că, aici se pune problema economisirii banilor și a unui eventual furt, deoarece cartofii de toamnă care trebuiau să fie aruncați ca fiind necomestibili, în realitate sunt utilizați la prepararea hranei pentru deținuți, iar banii destinați cartofilor noi, care sunt foarte scumpi, sunt însușiți. Invocă că, aceasta reprezintă cauzarea intenționată, în masă, a prejudiciului sănătății, fiind posibilă însușirea mijloacelor bugetare în proporții mari.

7. A specificat că, afirmația contabilului M.Efteni că există un oarecare ordin intern privind perceperea taxei pentru copii contravine Legii nr. 100 din 22.12.2017 „Cu privire la actele normative", art. 6, prin urmare, solicită contabilului M. Efteni să respecte legislația și să nu perceapă plată pentru copiile certificatelor de calitate ale produselor.

8. A indicat că, pe parcursul a mai mult de 10 ani s-a adresat tuturor instituțiilor de drept și de protecție a drepturilor omului din Republica Moldova în legătură cu condițiile de detenție în sistemul penitenciar al Republicii Moldova și am pus un accent deosebit pe alimentația deținuților, în special a celor care sunt bolnavi și a celor aflați la o vârstă înaintată. Susține că, după epuizarea tuturor căilor de contestare la nivel național, s-a adresat la CtEDO în anul 2021 și, în mod special, în adresarea mea am indicat și am subliniat că motivul nivelului ridicat de îmbolnăvire și al mortalității deținuților îl constituie alimentația neechilibrată și necalitativă. Mai mult, a indicat că statului îi este mai simplu să cheltuiască 1 milion de lei pentru alimentație decât zeci de milioane de lei pentru tratament și medicamente – acestea sunt sume incomparabile. Consideră că, din acest motiv au

fost adoptate modificări în legislație privind alimentația deținuților, ținându-se cont de vârstă, boli, confesiune.

9. A argumentat că, alimentația dietetică pentru persoanele bolnave trebuie să fie preparată de specialiști care dețin studii corespunzătoare, diplomă și autorizație (licență) pentru prepararea bucatelor în sistemul de alimentație publică. Indică că, certificatele de calitate pentru toate produsele alimentare trebuie să fie prezentate gratuit, deoarece informația respectivă prezintă un interes public semnificativ. De asemenea menționează că, trebuie asigurată transparența cheltuielilor mijloacelor bănești alocate pentru alimentația și asistența medicală a persoanelor deținute în instituțiile sistemului penitenciar.

10. În legătură cu cele expuse, solicită instanței să oblige pârâtul să respecte prevederile legislației și să ofere un răspuns pe fond la informația solicitată prin toate adresările anexate la prezenta cerere și în conformitate cu art. 28 lit. g) și art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 148 din 09.06.2023, pentru încălcarea intenționată și sistematică a legislației, tragerea pârâtului la răspundere și aplicarea unei amenzi în mărime de 200 de unități convenționale, întrucât încălcările menționate poartă un caracter sistemic și se manifestă pe parcursul unei perioade îndelungate.

11. La data de 21 august 2026, Penitenciarul nr.17-Rezina a depus referință, prin care şi-a exprimat dezacordul faţă de acţiunea înaintată. Menționează că, la data de 14.07.2026 au fost înregistrate două petiții ale reclamantului, cu nr. ***** Prin petiția nr. ***** reclamantul a solicitat să fie informat și să-i fie prezentate copii ale certificatelor de calitate pentru mai multe categorii de produse alimentare, inclusiv unt, carne de pasăre, carne de vită, carne de porc, pește, pâine, produse lactate, lapte și chefir. Petiția respectivă a fost examinată, reclamantului fiindu-i comunicat răspunsul nr. 4/***** din 29.07.2026. În cuprinsul răspunsului s-a menționat că o solicitare cu obiect similar fusese înaintată anterior, fiind examinată printr-un răspuns distinct, și i-au fost comunicate inclusiv informații concrete cu privire la documentele de conformitate deținute de instituție pentru produsele alimentare livrate. Susține că, reclamantului i s-a comunicat existența actului nr. ***** pentru carnea de pui, a actului nr. 13356 pentru pește, a actului nr. ***** pentru carnea de vită și porc și a actului nr. ***** pentru produsele lactate. Totodată, i s-a explicat că produsele alimentare livrate Penitenciarului nr. 17-Rezina sunt însoțite de documentele justificative și de conformitate prevăzute de legislație și sunt supuse verificării în cadrul procedurilor de recepție.

12. Suplimentar, indică partea pârâtă că documentele anexate confirmă că Penitenciarul nr.17-Rezina nu a ignorat solicitările reclamantului. Petițiile nr. ***** și***** au fost examinate, fiind oferite răspunsuri motivate, în care instituția și-a expus poziția și a comunicat informațiile pe care le-a considerat relevante în raport cu obiectul fiecărei solicitări. Faptul că reclamantul nu este de acord cu răspunsurile primite sau că acestea nu confirmă presupunerile sale privind existența unor produse necorespunzătoare nu constituie, prin sine, un refuz

nejustificat de acces la informație. Mai mult, susține că o parte dintre afirmațiile reclamantului reprezintă concluzii proprii referitoare la presupuse fapte de însușire a mijloacelor bugetare, utilizarea unor produse „otrăvitoare” și cauzarea intenționată a prejudiciului sănătății. Indică că, asemenea afirmații nu pot substitui probele și nici nu pot transforma răspunsurile instituției în acte ilegale doar pentru faptul că acestea nu confirmă versiunea reclamantului.

13. În aceste condiții, Penitenciarul nr.17-Rezina consideră că nu sunt întrunite premisele pentru constatarea unei încălcări intenționate sau sistematice a legislației privind accesul la informațiile de interes public și, în consecință, nici pentru aplicarea sancțiunii pecuniare solicitate. În partea în care acțiunea urmărește verificarea legalității alimentației, calității produselor efectiv distribuite, pretinsei prejudicieri a sănătății, modului de gestionare a mijloacelor bugetare sau constatarea unor presupuse fapte ilicite ale angajaților instituției, aceasta excedează cadrului procesual privind accesul la informațiile de interes public și urmează a fi declarată inadmisibilă. În partea în care reclamantul contestă răspunsurile acordate la petițiile nr.***** și*****, acțiunea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, întrucât materialele cauzei confirmă examinarea solicitărilor și comunicarea către reclamant a poziției instituției și a informațiilor relevante deținute de aceasta.

14. Solicită partea pârâtă, declararea ca inadmisibilă a acțiunii în contencios administrativ înaintată de Jurcov Anatolie împotriva Penitenciarului nr. 17-Rezina, în partea pretențiilor care excedează domeniului accesului la informațiile de interes public și pag.5 din 5 care vizează condițiile de alimentație, pretinsa afectare a sănătății, gestionarea mijloacelor bugetare ori constatarea unor presupuse fapte ilicite, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ și în partea ce vizează nemijlocit răspunsurile acordate la petițiile nr. ***** și*****, solicităm respingerea acțiunii ca neîntemeiată, precum și respingerea solicitării privind aplicarea unei sancțiuni pecuniare Penitenciarului nr. 17-Rezina.

Analizând lucrările dosarului judiciar şi administrativ, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată admisibilă, dar neîntemeiată, din următoarele motive.

15. Conform articolului 26 din Legea nr.148 din 09.06.2023 privind accesul la informație de interes public, (1) Cauzele de contencios administrativ, intentate conform art.25, se examinează și se soluționează în procedură scrisă, în termen de cel mult 3 luni de la data acceptării acțiunii. (2) Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea reclamantului de a examina acțiunea în ședință publică. Judecătorul poate respinge o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sunt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată, care poate fi atacată odată cu fondul.

16. Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

17. În conformitate cu prevederile art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

18. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

19. Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

- prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului;
- competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;
- respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;
- respectarea procedurii prealabile;
- respectarea termenului de înaintare a acțiunii;
- prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

20. Din actele cauzei și explicațiile părților, rezultă că Jurcov Anatolii a solicitat de a-i fi prezentate informație privind calitatea produselor alimentare, precum și de a obține copii ale certificatelor care confirmă că produsele pe care le

consumă sunt de calitate și informația privind certificatul de calitate pentru cartofi.

21. Din materialele cauzei rezultă că cererea cu nr. ***** și nr.***** au fost depuse la 14 iulie 2026. Prin acestea reclamantul a solicitat comunicarea unor informații referitoare la alimentația din instituție și să-i fie prezentate copii ale certificatelor de calitate pentru mai multe categorii de produse alimentare, inclusiv, unt, carne de pasăre, carne de vită, carne de porc, pește, pâine, produse lactate, lapte și chefir și informație privind certificatul de calitate pentru cartofi.

22. Potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public, informații de interes public sunt toate informațiile deținute de furnizorii de informații, indiferent de suportul de stocare. Conform art. 6 alin. (1) și (2) din aceeași lege, orice persoană are dreptul de acces la informațiile de interes public, iar furnizorii sunt obligați să asigure accesul în formele și condițiile prevăzute de lege.

23. Art. 13 alin. (1) și (2) din Legea nr. 148/2023 consacră dreptul solicitantului de a cere și de a obține informațiile de interes public și obligația furnizorului de a le comunica. Din economia acestor norme rezultă că obiectul obligației îl constituie comunicarea informației existente și deținute de furnizor; mecanismul accesului la informație nu are ca obiect obligarea furnizorului să creeze documente inexistente, să formuleze concluzii sau aprecieri noi, să confirme susținerile solicitantului ori să adopte măsuri de organizare internă.

24. În temeiul art. 25 alin. (1) și (2) din Legea nr. 148/2023, orice acțiune sau inacțiune a furnizorului prin care se pretinde încălcarea legii poate fi contestată în contencios administrativ, fără respectarea procedurii prealabile, cu aplicarea Codului administrativ în măsura în care legea specială nu dispune altfel.

25. Instanța reține că pretenția dedusă judecății constă în obligarea pârâtului să furnizeze informația solicitată. O asemenea pretenție urmărește impunerea unei acțiuni materiale de comunicare a informației. Prin urmare, în sensul art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, acțiunea urmează a fi calificată drept acțiune în realizare.

26. În conformitate cu art.208 alin. (4) din Codul administrativ, acțiunea în realizare este admisibilă dacă reclamantul s-a adresat anterior autorității publice cu o cerere prin care a solicitat realizarea acțiunii. Condiția este îndeplinită prin cererile cu nr. ***** și nr.*****.

27. Totodată, art.25 alin. (2) din Legea nr. 148/2023 exclude obligativitatea procedurii prealabile.

28. Competența materială și teritorială aparține Judecătoriei Orhei, sediul Central, potrivit art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) din Codul administrativ. În aceste condiții, instanța apreciază acțiunea ca admisibilă.

29. În continuare, instanța de judecată observă că reclamantul a solicitat obligarea Penitenciarului nr.17-Rezina să îi furnizeze informația indicată în cele două cereri și anume nr. ***** și nr.***** depuse la data de 14 iulie 2026.

30. La acest capitol, instanța de judecată precizează că prin acțiunea formulată, instanța nu este sesizată, pentru a stabili legalitatea generală a organizării alimentației în penitenciar, conformitatea dietelor medicale, calificarea profesională necesară pentru ocuparea unor funcții ori necesitatea angajării anumitor categorii de personal, or aceste aspecte pot constitui obiectul altor proceduri, însă nu pot extinde obiectul unei acțiuni privind comunicarea informației de interes public.

31. Astfel, reclamantul s-a adresat față de Penitenciarul nr.-17 Rezina cu cererile nr. ***** și nr.***** înregistrate la data de 14 iulie 2026.

32. Ulterior, autoritatea publică pârâtă la 22 iulie 2026 și respectiv 29 iulie 2026, a furnizat răspuns reclamantului la cererile nr. ***** și nr.***** fiindu-i comunicat despre informația care o deține referitor la informația solicitată prin cererile depuse*./f.d.26-27/*

33. Astfel, din înscrisurile administrate rezultă că pârâtul a emis și a comunicat reclamantului răspunsuri referitoare la cele două cereri. Prin urmare, susținerea potrivit căreia cererile ar fi rămas fără niciun răspuns nu corespunde situației probatorii reținute de instanță.

34. Faptul că reclamantul nu este de acord cu explicațiile furnizate ori consideră că răspunsurile nu confirmă premisele de la care a pornit nu echivalează, prin el însuși, cu lipsa comunicării informației. Dreptul de acces garantează accesul la informația deținută de furnizor, în condițiile legii, dar nu garantează obținerea unui răspuns cu un anumit conținut dorit de solicitant și nici confirmarea unei anumite teze de fapt.

35.În particular, solicitările privind prezentarea certificatelor de calitate a produselor alimentare pot fi satisfăcute numai în măsura în care asemenea documente există și sunt deținute de furnizor. În lipsa unui asemenea document, Legea nr. 148/2023 nu poate fi interpretată ca instituind obligația de a crea documentul solicitat.

36. În mod similar, solicitările care presupun efectuarea unei evaluări, stabilirea legalității activității cantinei, angajarea de personal sau adoptarea unor măsuri administrative depășesc obiectul obligației de comunicare a informațiilor preexistente.

37. Instanța observă, de asemenea, că reclamantul a introdus acțiunea la 4 august 2026, când deja reclamantul deținea răspuns la petițiile sale. Or, în măsura în care informațiile deținute de instituție au fost comunicate prin răspunsurile anexate la dosar, nu mai subzistă temei pentru impunerea aceleiași prestații prin hotărâre judecătorească.

38. Instanța nu poate obliga autoritatea să comunice repetat aceleași informații doar pentru motivul că reclamantul apreciază răspunsurile ca nesatisfăcătoare, fără a individualiza o informație concretă, existentă și deținută de pârât, care ar fi rămas necomunicată.

39. În speță, condițiile pentru obligarea pârâtului la realizarea acțiunii solicitate nu sunt întrunite, deoarece materialele cauzei atestă comunicarea unor răspunsuri la toate cele două cereri, iar reclamantul nu a demonstrat, prin raportare punctuală la conținutul fiecărei cereri și al fiecărui răspuns, existența unei informații determinate, deținute de Penitenciarul nr.17-Rezina, care să fi rămas necomunicată și a cărei furnizare să poată fi impusă în prezent.

40. Nici afirmațiile referitoare la calitatea produselor alimentare, modul de preparare a dietelor, ori necesitatea unor măsuri organizatorice nu justifică, prin ele însele, admiterea acțiunii de acces la informație. **Instanța examinează obligația de comunicare a informației, nu legalitatea tuturor aspectelor privind condițiile de detenție invocate incidental de reclamant.**

41. Dreptul de acces la informațiile de interes public constituie o garanție a transparenței activității autorităților publice, însă exercitarea acestuia se realizează în condițiile și limitele stabilite de Legea nr. 148 din 09.06.2023. Existența dreptului de a solicita informații nu presupune, în mod automat, temeinicia oricărei acțiuni judiciare împotriva furnizorului. Pentru admiterea unei acțiuni în realizare trebuie stabilită o obligație concretă, actuală și neexecutată de autoritatea pârâtă.

42. În speță, reclamantul Jurcov Anatolii a adresat Penitenciarului nr. 17-Rezina cererile nr. ***** și nr.***** din 14 iulie 2026, solicitând informații privind calitatea produselor alimentare și copii ale certificatelor de calitate. Din materialele dosarului rezultă că autoritatea a întocmit răspunsuri la 22 și 29 iulie 2026, aflate la filele 26–27. Prin urmare, nu poate fi reținută o inacțiune absolută a autorității.

43. Documentele privind conformitatea produselor alimentare, în măsura în care sunt deținute de instituția publică, constituie, în principiu, informații de interes public în sensul art. 4 din Legea nr. 148/2023. Totuși, caracterul public al informației nu demonstrează, prin sine, neexecutarea obligației de comunicare; aceasta se apreciază în raport cu cererea concretă, informațiile deținute și conținutul răspunsului.

44. Pârâtul a comunicat date individualizate despre documente de conformitate, inclusiv actul nr. ***** pentru carnea de pui, actul nr. 13356 pentru pește, actul nr. ***** pentru carnea de vită și porc și actul nr. ***** pentru produsele lactate. Aceste date relevă că răspunsul a vizat obiectul solicitării și nu a fost unul pur formal.

45. Instanța distinge însă între indicarea existenței și a numerelor certificatelor și remiterea copiilor acestora: aceste modalități nu sunt întotdeauna echivalente.

Pentru a dispune o prestație suplimentară, este necesară stabilirea concretă a documentelor existente și deținute de pârât care au rămas necomunicate, precum și a obligației legale de a le furniza. Simpla nemulțumire față de răspuns nu este suficientă pentru admiterea acțiunii.

46. Afirmațiile reclamantului despre utilizarea cartofilor din recolta anului 2025, substituirea produselor alimentare, afectarea sănătății deținuților și eventuala însușire a mijloacelor bugetare privesc chestiuni distincte: siguranța alimentelor, organizarea alimentației, controlul financiar și posibile fapte ilicite. Ele pot face obiectul unor verificări de către autoritățile competente, însă nu demonstrează prin ele însele neexecutarea obligației de comunicare a informației și nu extind obiectul prezentei acțiuni.

47. În ceea ce privește solicitarea aplicării unei amenzi de 200 de unități convenționale în temeiul art. 28 și 29 din Legea nr. 148/2023, instanța subliniază că sancțiunea nu intervine automat ca urmare a sesizării instanței. Aceasta presupune constatarea unei încălcări concrete a obligațiilor legale și examinarea condițiilor aplicării sancțiunii. În limitele faptelor reținute în cauză, nu a fost stabilită încălcarea care să justifice sancțiunea cerută.

48. Obligația de cercetare din oficiu a stării de fapt, prevăzută de art. 22 din Codul administrativ, nu permite extinderea nelimitată a litigiului asupra tuturor aspectelor privind condițiile de detenție. Instanța examinează obligația concretă de furnizare a informațiilor solicitate, fără a valida prin prezenta hotărâre organizarea generală a alimentației în penitenciar și fără a se pronunța asupra acuzațiilor incidentale.

49. În consecință, în raport cu situația de fapt reținută și cu limitele pretenției deduse judecății, instanța apreciază că nu sunt întrunite condițiile art. 224 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ pentru obligarea pârâtului la realizarea prestației solicitate. În temeiul art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, acțiunea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

50. În conformitate cu art. 218, 224, 225 din Codul administrativ, art. 26 din Legea nr. 148 din 09.06.2023 Privind accesul la informațiile de interes public; art. art. 238-241 din Codul de procedură civilă, judecătorul,

H o t ă r ă ş t e:

Acțiunea în contencios administrativ înaintată de Jurcov Anatolii către Administrația Penitenciarului nr.17-Rezina cu privire la obligarea Penitenciarul nr.17-Rezina să furnizeze informația de interes public la cererile depuse de Jurcov Anatolii la 14.07.2026 cu numărul de înregistrare *****, și cererea cu numărul de înregistrare***** – *se respinge ca fiind neîntemeiată.*

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord, în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Orhei, sediul Central.

Judecătorul /semnătura/ Alina BALAN

Copia corespunde originalului Alina BALAN